

dosar nr. 2ra-2235/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: (G. Mîțu)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Fiodor Grozav,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Grozav
împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” privind anularea ordinului de
concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență
forțată de la locul de muncă, a prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” și s-a casat
hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a
pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins integral ca fiind nefondată cererea
de chemare în judecată depusă de Fiodor Grozav împotriva Societății pe Acțiuni
„Termoelectrica” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție,
încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, a
prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare,

c o n s t a t ă :

La data de 20 ianuarie 2019, Fiodor Grozav, reprezentat de avocatul Mihai
Josan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termoelectrica”
privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului
pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, a prejudiciului moral și a
cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii, reclamantul Fiodor Grozav, a invocat că s-a aflat în
relații de muncă cu administrația SA „Termoelectrica” de la 01 mai 1998
(SA „Rapdep”) până la 29 decembrie 2017, activând în perioada menționată în
diferite funcții, de la 19 iunie 2006 până la 15 mai 2017 șef sector nr. 2, serviciu
instalații electrice surse (n.p. 4449) cu contractul individual de muncă pe durată
nedeterminată, cu salariu de funcție conform statelor de personal.

Reclamantul Fiodor Grozav a menționat că la 29 decembrie 2017,
administrația SA „Termoelectrica” prin ordinul nr. 261 p /02 l-a concediat din
funcția șef sector (n.p. 4449), sector nr. 2, secția electrică CT, serviciul electric, în
legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă - art. 82, lit. 1)

Codul muncii. Tot în această zi, verificând motivele concedierii sale, a depistat, că chipurile la 15 mai 2017 el cu administrația SA „Termoelectrica” a încheiat un acord suplimentar la contractul individual de muncă nr. 423 prin care a stabilit o modificare a contractului individual de muncă, stabilind termenul contractului pe o durată determinată până la 29 decembrie 2017, în afară de această modificare a clauzelor contractuale, a fost emis ordinul nr. 1352 p/01 din 15 mai 2017 cu privire la transferarea din funcția șef sector, Sector nr. 2. Serviciu instalații electrice Surse (n.p. 4449), cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată - în funcția de șef sector, sector nr. 2 secția electrică CT, serviciul electric, cu contract individual de muncă pe durată determinată, începând cu data de 15 mai 2017 până la 29 decembrie 2017, cu salariu de funcție conform statelor de personal.

Reclamantul a susținut că nu a semnat acordul suplimentar 423 și ordinul nr. 1352p/01, semnătura de pe aceste două documente, nu-i aparține și despre acest fapt a aflat la 29 decembrie 2017. Încercările sale de a negocia direct cu directorul general privind restabilirea la locul de muncă au eșuat, de aceea potrivit art. 89 Codul muncii este nevoit să se adreseze, cu cerere în instanța de judecată.

Reclamantul Fiodor Grozav a solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 261p/02 din 29 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, a prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare.

La 11 decembrie 2018 Fiodor Grozav, reprezentat de avocatul Mihai Josan, a depus cerere privind majorarea cuantumului din acțiune prin care a solicitat anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, a prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare.

Reclamantul Fiodor Grozav a declarat că a activat mai mult de 19 ani la întreprinderea SA „Termoelectrica”, perioadă în care nu a avut încălcări a obligațiilor și disciplinei de muncă, are studii superioare, diplomă inginer-electromecanic, specializarea mașini electrice. Salariul mediu lunar, pe ultimele trei luni de zile constituie, 10038 lei, fapt confirmat prin adeverința nr. 14 din data de 11 ianuarie 2018, iar până la vârsta de pensionare i-au mai rămas 2 ani de zile.

Reclamantul a menționat că conform Raportului de expertiză judiciară nr. 1450,1451 din 12 septembrie 2018 semnătură din numele său în rubrica ”am luat cunoștința” din Ordinul nr. 1352 (ordin original) din 15 mai 2017 al SA „Termoelectrica” nu a fost executată de către reclamant, dar de o altă persoană, prin procedeul de imitație, în aceste circumstanțe, ordinul de transfer pe o durată determinată de la 15 mai 2015 până la 29 decembrie 2017 este nelegitim, iar concedierea sa este ilegală.

Reclamantul Fiodor Grozav a susținut că prin acțiunile sale SA „Termoelectrica” i-a cauzat un prejudiciu moral, suferințe psihice, prin care au atentat cu cruzime la drepturile sale personale, inclusiv, de a munci și a se odihni.

Reclamantul Fiodor Grozav consideră că angajatorul prin acțiunile sale i-a cauzat o pagubă morală enormă, care a avut efect un timp îndelungat, timp de 11 luni și 11 zile, și pe care o apreciază în valoare de 44000 lei, pentru absența forțată de la muncă în perioada 29 decembrie 2017 – 11 decembrie 2018, plata obligatorie a salariului care constituie suma de 115027 lei, cheltuielile de judecată

și anume asistență juridică în sumă de 3000 lei câte 1500 lei, pentru fiecare ședință judiciară a avocatului, în temeiul art. 89,90 Codul muncii, a mai solicitat încasarea de la SA „Termoelectrica” a sumei de 162027 lei.

Prin hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Grozav împotriva SA ”Termoelectrica” privind anularea ordinului nr. 261p/02 din 29 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, a prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare, s-a anulat ordinul SA ”Termoelectrica” nr. 261p/02 din 29 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată, s-a restabilit reclamantul Fiodor Grozav în funcția de șef Sector nr. 2 serviciul instalații electrice surse (n/p 4449) al SA. ”Termoelectrica”, s-a încasat de la SA ”Termoelectrica” în beneficiul lui Fiodor Grozav, salariul brut pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 29 decembrie 2017-20 februarie 2019 în sumă de 137864, 54 lei, prejudiciul moral în sumă de 12345,60 lei și cheltuieli judiciare suportate de reclamant pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 3600 lei, în total suma de 153810, 14 lei, s-a încasat de la SA ”Termoelectrica” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 4614, 30 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” și s-a casat hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins integral ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Grozav împotriva SA „Termoelectrica” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, a prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat că reclamantul Fiodor Grozav a fost angajat la SA „Termoelectrica” la 01 mai 1998, pe o durată nedeterminată, activând în perioada respectivă în diferite funcții, de la 19 iunie 2006 până la 15 mai 2017, șef Sector nr. 2, Serviciu instalații electrice Surse. La data de 15 mai 2017, reclamantul Fiodor Grozav, a depus o cerere în adresa SA „Termoelectrica”, prin care a solicitat transferarea sa în funcția de șef sector, Sector nr. 2, Secția Electrică CT, Serviciul Electric, pe termen determinat, începând cu data de 15 mai 2017. Prin acordul suplimentar din 15 mai 2017 la contractul individual de muncă nr. 423 din 01 mai 1998, încheiat între reclamantul/intimat și apelantul/pârât, a fost stabilită durata determinată a contractului individual de muncă până la 29 decembrie 2017. Prin urmare, prin Ordinul cu privire la transfer nr. 1352 p/01 din 15 mai 2017, Fiodor Grozav a fost transferat, din funcția de șef Sector nr. 2, Serviciul Instalații Electrice Surse, cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată, în funcția de șef Sector, Sector nr. 2. Secția Electrică CT, Serviciul Electric, cu contract individual de muncă pe durată determinată, începând cu data de 15 mai 2017 până la 29 decembrie 2017, cu salariul conform statelor se personal. Prin ordinul nr. 261p/02 cu privire la încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată din 29 decembrie 2017 emis de SA „Termoelectrica”, reclamantul Fiodor Grozav a fost eliberat din funcție.

Potrivit concluziilor din Raportul de expertiză judiciară nr. 1450-1451 din

data de 12 septembrie 2018 se constată, că semnătura din numele lui Fiodor Grozav, amplasată în rubrica „Am luat cunoștință” de pe ordinul cu privire la transfer nr. 1352 din 15 mai 2017 al SA „Termoelectrica”, nu a fost executată de către Fiodor Grozav, dar de o altă persoană, prin intermediul imitației. Semnătura din numele lui Fiodor Grozav, amplasată în rubrica „Salariat” „Semnătura” din acordul suplimentar la contractul individual de muncă nr. 423 din 01 mai 1998, datat cu 15 mai 2017, a fost executată de numitul Fiodor Grozav.

Contrapunând starea de fapt constatată în rezultatul examinării pricinii cu cadrul legal aplicabil, Colegiul conchide că instanța de fond a soluționat greșit pricina, moment rezultat din aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea greșită a probelor prezentate în acest sens. Din conținutul cadrului legal citat mai sus instanța deduce, că angajatorul are obligația de a dovedi legalitatea ordinului de eliberare din funcție și, anume, încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată, transferul fiind solicitat prin cererea din 15 mai 2017 de însuși reclamantul Fiodor Grozav, fiind întocmit și semnat în acest sens și Acordul Suplimentar din 15 mai 2017 la contractul individual de muncă. La caz, se constată că drept temei pentru emiterea ordinului de concediere a lui Fiodor Grozav a constituit încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată începând din data de 15 mai 2017 până la 29 decembrie 2017, în care a fost transferat reclamantul în baza ordinului Cu privire la transfer nr. 1352 p/01 din 15 mai 2017 din funcția de șef Sector nr. 2, Serviciu Instalații Electrice Surse.

Instanța de apel a reținut că sunt irelevante argumentele reclamantului Fiodor Grozav referitoare la faptul că nu a cunoscut despre ordinul cu privire la transfer și despre acordul suplimentar la contractul individual de muncă, or din materialele cauzei rezultă că, ultimul personal a depus o cerere prin care a solicitat transferarea sa în funcția de șef de sector, Sector nr. 2, Secția Electrică CT, Serviciul Electric, pe termen determinat, semnând în acest sens și acordul suplimentar. Mai mult, potrivit materialelor pricinii, acesta a și activat în funcția numită, fiind remunerat cu salariul tarifar stabilit anume pentru funcția de șef de sector, Sector nr. 2, Secția Electrică CT, Serviciul Electric. Reclamantul Fiodor Grozav nu a contestat transferul său în funcția nouă, nu a contestat acordul și nici contractul încheiat cu angajatorul pentru o perioadă determinată de muncă, contestând doar eliberarea sa din funcție și solicitând restabilirea într-o funcție, pe care nu o deținea. Or, potrivit pretențiilor din acțiune, Fiodor Grozav solicită restabilirea în funcția de șef Sector nr. 2, Serviciul Instalații Electrice Surse, fără a se opune și a contesta transferul său în funcția de șef de sector, Sector nr. 2, Secția Electrică CT, Serviciul Electric. Astfel, pretențiile reclamantului/intimat sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse și din acest considerent, deoarece el, de facto și de jure a activat într-o altă funcție, decât cea în care solicită a fi restabilit.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunea înaintată de Fiodor Grozav este neîntemeiată și urma a fi respinsă, concluziile primei instanțe fiind neîntemeiate din care considerente ajungând la concluzia de a admite apelul declarat de SA „Termoelectrica”, cu casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, privind respingerea integrală a acțiunii.

La 28 septembrie 2019 Fiodor Grozav a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea

hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurentul Fiodor Grozav a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o vădit ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, instanța a interpretat în mod eronat legea, instanța de apel nu s-a expus asupra legalității ordinului de concediere.

Recurentul Fiodor Grozav a menționat că concluzia instanței de apel este una eronată referitor la faptul că după semnarea cererii de transfer la un alt serviciu pe un termen determinat și semnarea acordului suplimentar la contractul individual de muncă a fost transferat într-o altă funcție, deoarece a activat în funcția de șef de sector nr. 2, funcția pe care o deține timp de 20 de ani având aceleași obligațiuni de serviciu.

Recurentul Fiodor Grozav a mai menționat că instanța de apel nu s-a expus asupra legalității ordinului nr. 1352 p/01 din 15 mai 2017 prin care a fost dispus transferul la o altă funcție pe un termen determinat.

Recurentul Fiodor Grozav consideră că acest ordin este fals fiind semnat de o altă persoană deoarece nu i s-a adus la cunoștință sub semnătură despre existența acestuia, concluzia sa fiind confirmată prin raportul de expertiză grafoscopică nr. 1450-1451 din 12 septembrie 2018, efectuată de Centrul Național de Expertize Judiciare.

Recurentul Fiodor Grozav a menționat că nu a fost citat la ședința de judecată la examinarea apelului, instanța de apel a judecat cauza în absența sa și a reprezentantului său, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 25 iulie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 9104 (f.d. 163), fiind recepționată de Fiodor Grozav la 06 august 2019, fapt indicat expres în cererea de recurs (f.d. 167).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus prin intermediul oficiului poștal, de Fiodor Grozav la 28 septembrie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 04 noiembrie 2019 în adresa intimetei SA „Termoelectrica”, a fost expediată cererea de recurs depusă de Fiodor Grozav cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 06 decembrie 2019 SA „Termoelectrica” a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Fiodor Grozav, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Fiodor Grozav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Fiodor Grozav, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Fiodor Grozav, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Fiodor Grozav.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Fiodor Grozav, împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Grozav împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, a prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan